

Begäran om omprövning av stadsjuristens beslut 19.9.2018 (§ 6) (Skadeståndskrav, olycksfall 11.4.2018)

252/03.06.02/2018

KH 22.10.2018 § 167

Mer information:

Stadsjurist Lena Filipsson-Korento, tfn 050 354 0121
fornamn.efternamn@grankulla.fi

Stadsjuristen har 19.9.2018 (§ 6) beslutat att inte ersätta den skada som en privatperson förorsakats vid fall på Grankulla Samskolas gård. Beslutet är som **bakgrundsmaterial**.

Den skadelidande har i en skrivelse 26.9.2018 begärt omprövning av tjänstemannabeslutet och yrkat att skadeståndsansökan på beloppet 382,48 € ska godkännas. Den skadelidande har anfört att marken varit bar en längre tid vid skadetillfället och att gruset sopats bort från stadens gator och trottoarer långt tidigare. Endast på nämnda skolgård fanns det grus kvar. Smältvattnet som syns på bilden hade runnit från en snöhög vid sidan av gångvägen. Ännu en vecka efter skadetillfället fanns det grus kvar på skolgården. Skrivelsen är som **bakgrundsmaterial** (enbart till styrelseledamöterna).

Stadsjuristen har i sitt beslut anfört att det vid tiden för olyckshändelsen fortfarande varit minusgrader på nätterna, medan det redan blivit plusgrader på dagarna. Snösmältningen har pågått och på sluttande områden har det på dagarna runnit smältvatten som sedan på natten frusit till is. Stadsjuristen har därför ansett att det vid tidpunkten och platsen ifråga fortfarande varit befogat att ombesörja och upprätthålla halkbekämpning och att det därför inte förelegat försummelse på stadens sida då sandningsgruset inte då ännu avlägsnats från området. Tvärtom kunde det ha förelegat försummelse ifall gruset avlägsnats för tidigt. Stadsjuristen har därför ansett att det i det här fallet varit fråga om en ren olyckshändelse utan att staden skulle vara ansvarig för den.

Beträffande bakgrundsfakta och övriga motiveringar till beslutet att inte ersätta skadan hänvisas till tjänstemannabeslutet i fråga. Därtill framförs följande som komplettering:

Den ansvarige för halkbekämpningen inom kommuntekniken har berättat att man i Grankulla började avlägsna sandningsgruset torsdagen 5.4.2018, dvs bara 4 vardagar före skadefallet. Arbetet med att borsta och tvätta gatorna var färdigt först i mitten av maj. Det har därmed funnits sandningsgrus kvar även annanstans till skillnad mot vad den skadelidande framför.

Det är på stadens ansvar att å ena sidan utföra halkbekämpning och å andra sidan att avlägsna det stenmaterial som använts för halkbekämpning. Även om det i rättspraxis uppstått ett starkt underhållsansvar för fastighetsskötaren bör det åligga någon form av försummelse från stadens sida för att skadeståndsansvar ska uppstå.

Den skadelidande har enligt egen utsago fallit på grund av att sandningsgruset gav efter. Platsen i fråga är ur halkbekämpningssynvinkel besvärlig eftersom marken sluttar. Även om det vid tidpunkten i fråga inte mera funnits snö på själva gångbanan, har det funnits snö i närheten, snö som dagstid smultit till vatten medan nattetid vid minusgrader åter fryst till is. Med tanke på att avlägsnandet av sandningsgruset bara nyss påbörjats inom staden över huvud taget, kan man inte anse att sandningsgruset på platsen i fråga med beaktande av tidpunkten och väderleken ifråga borde ha avlägsnats redan tidigare. Det saknar betydelse för behandlingen av det här skadefallet när sandningsgruset på området i fråga de facto senare avlägsnades.

Ifall stadsstyrelsen kommer till annan slutsats beträffande stadens skadeståndsansvar anføres följande gällande det yrkade skadeståndsbeloppet:

Den skadelidande har erhållit viss ersättning från sitt försäkringsbolag och det här ärendet gäller övriga utgifter och oanvända kurser. Skadeståndskravet omfattar resor (personbil till sjukhus och taxi hem samt resekort för 4 resor av och an till kontrollröntgen; sammanlagt 35,25 €), fysioterapi 5 gånger (5x65 € = 325 €) och oanvända arbiskurser, som skadelidande varit anmäld till men som blev oanvända på grund av skadan (22,23 €).

Enligt skadeståndslagen 5 kap. 2 § har den som tillfogats en personskada rätt till ersättning för 1) nödvändiga sjukvårdskostnader och andra nödvändiga utgifter, 2) inkomstförlust, 3) sveda och värk och andra tillfälliga men, samt 4) bestående men.

Resor och fysioterapi kan i sig anses vara sådana i lagen angivna nödvändiga utgifter. Beträffande fysioterapin kan konstateras att det i patientjournalen angetts att den skadade kroppsdelens ska hållas i stillhet de tre första veckorna och att den skadelidande stegvis kan påbörja rehabilitering efter tre veckor varvid den skadelidande kan söka sig till fysioterapi. Det har dock inte getts remiss till fysioterapi eller uppgetts det behövliga antalet fysioterapigångar. Den skadelidande har inlämnat kvitton för 5 fysioterapigångar 26.4, 3.5, 24.5, 31.5 och 14.6. Det första besöket var redan 15 dagar efter skadefallet, dvs innan den i patientjournalen rekommenderade tiden. Då det dessutom framkommer ur handlingarna att den skadelidande även bara drygt en månad innan skadefallet haft skador eller symptom på samma kroppsdel, kan man anse orsaksambandet mellan samtliga terapigångar och skadefallet vara oklart. Det föreslås därför att staden i så fall endast ersätter en del av fysioterapiutgifterna, förslagsvis 3 gånger (à 65 € = 195 €).

Oanvända kurser kan inte anses vara en i lagen avsedd nödvändig utgift och utgör heller inte inkomstförlust. Eftersom yrkandet till denna del således saknar grund i lagen, föreslås att ersättning inte utbetalas för kurserna (22,23 €).

Ifall stadsstyrelsen inte godkänner beslutsförslaget utan anser staden vara skadeståndsansvarig föreslås ersättningsbeloppet således vara 230,25 € istället för yrkade 382,48 €.

SD:

STS besluter att inte ändra på det tjänstemannabeslut som stadsjuristen fattat 19.9.2018 (§ 6).

Beslut:

Beslutsförslaget godkändes.